

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200837
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200837.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom W., zast. JUDr. Ivanom Hubkom, advokátom, AK so sídlom v Žiline, Gaštanová 7/35, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/178/2014-91 zo dňa 23. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/178/2014-91 zo dňa 23. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 7. mája 2014 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 65 ods.1 a § 255 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 13. júna 2013 o priznanie starobného dôchodku ku dňu XX. M. XXXX.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 2501 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku, navrhovateľ žiadosťou spísanou dňa 13. júna 2013 požiadal odporkyňu o priznanie starobného dôchodku, ktorý žiadal priznať od XX. M. XXXX. Z obsahu spisového materiálu, najmä z rozhodnutia Ministerstva vnútra SR č. SP-31.896/97 zo dňa 7. júla 1997 vyplýva, že navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok od 24. apríla 1997 podľa § 134 a § 135 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“). Pre nárok a výšku invalidného dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená doba štúdia od 26. júla 1973 do 4. júla 1974, civilné zamestnanie od 5. júla 1974 do 30. septembra 1974, základná vojenská služba od 1. októbra 1974 do 28. septembra 1976, civilné zamestnanie od 29. septembra 1976

do 29. septembra 1976, civilné zamestnanie od 4. októbra 1976 do 31. augusta 1982 a služobný pomer od 1. septembra 1982 do 23. apríla 1997.

Ako ďalej vyplynulo z odôvodnenia rozsudku krajského súdu odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 3. októbra 2013 podľa § 65 ods. 1 a § 255 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zo dňa 13. júna 2013. Na základe podaného opravného prostriedku krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 24Sd/310/2013 rozsudkom zo dňa 11. marca 2014 zrušil rozhodnutie odporkyne zo dňa 3. októbra 2013 a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Podľa právneho názoru krajského súdu vysloveného v predmetnom rozsudku je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné z dôvodu neúplnosti spisov správneho orgánu, t. j. v dávkovom spise chýbal originál napadnutého rozhodnutia, nachádzal sa v ňom len koncept rozhodnutia odporkyne. O merite v tomto konaní súd nerozhodoval.

Podľa názoru krajského súdu v konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľovi vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 134 a § 135 zákona č. 100/1988 Zb., t. j. podľa piatej časti Zákona o sociálnom zabezpečení a tento dôchodok mu naďalej vypláca Ministerstvo vnútra SR, preto nárok na starobný dôchodok za použitia § 274 podľa zákona č. 461/2003 Z.z. navrhovateľovi nevznikol. Podmienky nároku na invalidný dôchodok podľa § 134 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu invalidného dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme určil Útvár sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR.

Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak za toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené nie je možné hodnotiť na účely nároku na dôchodok a určenie jeho sumy ani obdobie služobného pomeru.

Podľa § 255 ods. 7 zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 310/2006 Z. z. za obdobie dôchodkového poistenia sa nepovažuje zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004, ktoré boli zhodnotené pre nárok na invalidný dôchodok, ktorý bol prekvalifikovaný na invalidný výsluhový dôchodok.

Podľa súčasne platných právnych predpisov dôchodkový vek na nárok navrhovateľa na starobný dôchodok je dosiahnutím 62 rokov veku, t. j. dňa XX. M. XXXX.

Podľa názoru krajského súdu teda nakoľko navrhovateľovi vznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 134 a § 135 zákona č. 100/1988 Zb., t. j. podľa piatej časti tohto zákona a tento dôchodok navrhovateľovi naďalej vypláca Ministerstvo vnútra SK, nárok na starobný dôchodok za použitia § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. navrhovateľovi nevznikol. Započítaním doby zamestnania (poistenia), ktorá bola navrhovateľovi započítaná pri stanovení invalidného dôchodku, by došlo k duplicitnému započítaniu doby dôchodkového poistenia.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podľa jeho názoru krajský súd sa v odôvodnení rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s predloženými dôkazmi a nevzal ich do úvahy. Takisto nedostatočne zistil skutkový stav veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Uviedol, že sa podaným odvolaním domáha posúdenia nevykonaných dôkazov, posúdenia procesných pochybení. Namietol odňatie veci zákonnému sudcovi.

Rovnako ako v opravnom prostriedku v rozsiahlom odvolaní namietal nehodnotenie obdobia dôchodkového poistenia, ktoré bolo zhodnotené Útvárom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR pri priznaní invalidného dôchodku podľa piatej časti Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. Dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní považuje odporkyňa za neopodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť rozhodnutia odporkyne. Dôchodkové dávky navrhovateľa boli posúdené správne na základe spisového a evidenčného materiálu nachádzajúceho sa v evidencii Sociálnej poisťovne a v súlade s platnou právnou úpravou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne č XXX XXX XXXX X zo dňa 7. mája 2013, ktorým bola navrhovateľovi podľa § 65 ods. 1 a § 255 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietnutá žiadosť o priznanie starobného dôchodku ku dňu XX. M. XXXX.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ako vyplynulo z predloženého dávkového spisu a to najmä z rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-31.896/97 zo dňa 7. júla 1997 navrhovateľovi bol podľa § 134 a § 135 zákona č. 100/1988 Zb. priznaný invalidný dôchodok od 24. apríla 1997, t. j. podľa piatej časti citovaného zákona, ktorý mu naďalej vypláca Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a preto mu nárok na starobný dôchodok za použitia § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. nevznikol.

Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak za toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Vzhľadom na uvedené nie je možné hodnotiť na účely nároku na dôchodok a určenie jeho sumy ani obdobie služobného pomeru.

Podľa § 255 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 310/2006 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa nepovažuje zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004, ktoré boli zhodnotené pre nárok na invalidný dôchodok, ktorý bol prekvalifikovaný na výsluhový invalidný dôchodok.

Započítaním doby zamestnania (poistenia), ktorá bola navrhovateľovi započítaná pri stanovení invalidného dôchodku, by došlo k duplicitnému započítaniu doby dôchodkového poistenia.

Námietky navrhovateľa neboli tak spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

Ohľadne námietky navrhovateľa týkajúcej sa zákonného sudcu odvolací súd udáva, že Opatrením predsedníčky Krajského súdu v Žiline zo dňa 17. júla 2014 bola na konanie určená Mgr. Nora Tomková namiesto JUDr. Zuzany Jančárovej podľa § 15 ods. 1 O.s.p. a v súlade s rozvrhom práce na rok 2014, poznámky č. II.2.4 písm. d).

Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto

rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.